

Tritonus – et københavnsk kor med ”performance”

*Korfestivalkoncert i Viborg Domkirke lørdag eftermiddag
af Jens Chr. Hansen*

anmeldelse Det var et af de førende kor på den danske kor-scene, som lørdag eftermiddag gæstede Viborg Domkirke. Koret blev stiftet i 1971 af den legendariske, komponist, arrangør og korpædagog John Høybye, som manges en musislærer og korleder er så megen tak skyldig. Han har om nogen bidraget til at holde den danske kortradition i live de sidste 40 år, ikke mindst i henseende til børns musikalske og sanglige udvikling! I 2009 overlod han dirigentstokken til Lise Christensen Bjerno, som er uddannet organist korleder og tillige Master i både kompetenceudvikling og coaching.

Tritonus er et sikkert optrædende kor, som skaber kontakt til sit publikum: Roligt, smilende, struttende af sangglæde og selvtillid. Korklangen er varm og venlig og med en vidunderlig egalitet: Hvis man lytter efter enkeltstemmer opdager man, at de ikke er til at skelne. Der er netop tale om gode *kor*-sangere, der klinger sammen, og ikke en flok sangsolister, der optræder. Klangidealet bærer for mig at høre præg af den klare, lyriske svenske korklang med lyse vokalfarver og uden anspændthed. Et sundt kor.

Eftermiddagens program var usædvanligt varieret: Først en kirkemusikalsk afdeling, som indledtes med et Kyrie (Herre, forbarm dig) af domorganist Bo Grønbech, Helsingør. Her havde koret spredt opstilling i hele kirkerummet, hvilket i sig selv virker betagende. Efter et velklingende Sanctus (Hellig-sangen) af svenske Jan Sandström og et bevægende Magnificat (Maria lovsang) af den store estiske komponist Arvo Pärt sang Tritonus et større værk af Høybye: Haec Diaes (Denne er dagen, som Herren har gjort). Herligt at høre den gode blanding af klassisk/modernistisk stemmeføring og jazz-harmonik, som er så karakteristisk og velfungerende. Tydeligvis også dejligt for sangerne at synge!

Den verdslige afdeling bevægede sig fra et tricky arrangement af Blichers/Laubs Det er hvidt herude over en buket svensk kormusik af Alfvén, Sven Erik Bäck og Peterson Berger til et superspændende arrangement af 3 sange fra 50'erne begået af Høybye, tilsat elektronkomposition af grand old nørd i den slags, Else Marie Pade. Dristigt og tankevækkende. Til sidst to værker af korets dirigent, Lise Christensen Bjerno: Først musik til en stærk tekst om at være tro mod sig selv af norske André Bjerke (..Var du tro, når din handling overdøvede lyden af dit eget hjerteslag, når din fejhed forklædte sig og kaldte sig samvittighed..). Og til slut Benny Andersens ”Det forunderlige sprog” med ”ordskælv målt til 10,4 på digterskalaen”. Velfungerende og tekstnær musik.

Ekstranummeret Amazing Grace var i sig selv flot, men måske lidt højtravende og i grunden ikke særlig velvalgt til at gå hjem på; men den slags kan man jo altid diskutere...

En spændende koncert med den sikre, opmærksomhedsskabende optræden i højsædet. Dirigentens afsæt i kompetenceudvikling og coaching fornægter sig ikke.